

[Albertsen.]

på 3 mia kr. Dette forudsætter, at disse mennesker kommer i arbejde. Hvis denne forudsætning ikke realiseres, så må det nødvendigvis gøre, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) umiddelbart derefter kommer med forslag om, at dette beløb igen skal indføres på finansloven og dermed muliggøre opretholdelse af niveauet, for ellers har det ikke nogen mening, hr. Svend Andersen (Rosk. a.). Det vil sige, at så bortfalder sparemuligheden på de 3 mia kr., og fremskridtspartiets fine regnestykke bryder dermed sammen.

Hr. Hagen Hagensen omtalte mig som bed-revidende på det socialpolitiske område. Jeg kan desværre ikke sige: tak i lige måde, for det måtte jo have forudsat, at hr. Hagen Hagensen kunne have besvaret de spørgsmål, der blev stillet til ham.

Den forklaring, vi fik, var jo ikke nogen forklaring. Det, som hr. Hagen Hagensen har stillet op på et stykke papir, og som han ikke andetsteds har kunnet besvare, og som han ej heller her i dag har kunnet besvare med bistand af sine partifæller, går jo klart og enkelt ud på, at de tal, man jonglerer med, overhovedet ikke rimer, idet man stiller op, at der skal være en besparelse på 2 mill. kr., men alle de ting, man stiller op, betyder merudgifter. Det har hr. Hagen Hagensen ganske flot overset, idet han dog er så venlig bagefter at karakterisere forslaget som socialpolitisk nytænkning.

Forslagets udgangspunkt var en besparelse på dette felt på 130 mill. kr. Jeg tillod mig at analysere, hvordan man var kommet frem til tallet, og det blev ikke sagt af hr. Hagen Hagensen, at min opstilling var ukorrekt. Den er nemlig korrekt, idet opstillingen fra de konservative er så letsindig, at jeg synes, det var en tjeneste at gøre de konservative at gøre dem opmærksom på, at vi ikke burde tage stilling til dette forslag. Det ville være urimeligt, at folketinget på et så løsagtigt grundlag skulle tage stilling til så enorme beløb, som det her drejer sig om.

Det samme gør sig gældende på plejehjemsområdet, hvor der ikke er taget højde for den aktuelle merudgift, der straks vil komme, og hvor der ikke er taget højde for den merudgift, der har været tale om med de ydelser, der skal præsteres til dem, der påtager sig plejen af de pågældende.

Jeg synes, det ville være udmærket, om vi på anden vis kunne få en drøftelse af de tanker,

som her er fremført af de konservative, men jeg synes, de gør sig selv og folketinget en tjeneste ved at tage forslaget tilbage. Det har de ikke efterkommet, og det er trist for dem selv, men endnu værre for folketinget.

Når fru Grethe Philip skønner, at der kan være spændende tanker i forslaget om den forskelligartede udnyttelse af børnehaverne, så må jeg alligevel spørge, når jeg kigger på tallene – og fru Grethe Philip skal jo ikke glemme, at det, der er udgangspunkt for de konservative, er, at der skal spares 330 mill. kr. – hvordan man kan få bedre, mere harmoniske og mere socialt afbalancerede former for anvendelse af børnehaverne med det som udgangspunkt. Det vil jeg foreløbig stille mig særdeles tvivlende over for.

Hr. Thorndahl oplyste os om, at det jo ikke så meget var, hvad folketinget mente eller befolkningens flertal mente. Det var for ham langt vigtigere, hvad en tilfældig Observaundersøgelse i Jyllands-Posten havde fortalt for nogle måneder siden. Jeg tror, at hr. Thorndahl selv vil være tilhænger af princippet, og afgørelserne herom træffes ikke i Jyllands-Postens Observaundersøgelser, men her i folketinget, baseret på, hvad befolkningen har givet udtryk for ved det seneste valg. Det vil være nok så nyttig en retningslinje som slige tilfældige undersøgelser.

Med henblik på det, som DKP og SF har sagt vedrørende pensionslovene, så har jeg karakteriseret de tal, man har lagt på bordet, som letsindig overbudspolitik i den aktuelle situation, men jeg har henvist til, at der er nogle problemer på disse områder. Det ved man at der er. Man ved, at vi får en debat herom, og vi ved, at vi får et udgangspunkt fra regeringen inden længe. Det vil sige, at det indebærer muligheder for at forbedre de menneskers vilkår, som der her er tale om, og som har behov og begrundelse for at få en forbedring.

Jørgen Junior (FP):

I socialministerens indlæg var der en meget interessant konklusion om det ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet under socialministeriets budget: de svage vil være overladt til sig selv. For nu at anvende finansministerens sprogbrug vil jeg sige, at det har intet med realiteterne at gøre. Det er sådan en pæn måde at sige på, at man ikke mener, der er noget som helst hold i det. Realiteten er nemlig, at socialministeriets budget, der i dag er på 22,9 mia